

Előfizetési árak

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 k. 50 f.
Vidéken:
Egész évre 12 kor., fél évre 6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Vajda B. Utóda könyvnyomdája Szentés, Kossuth-tér

Egyes példányok kaphatók

Lapunk könyvnyomdájában valamint lapkihordóinknál, kiknél lapunk előfizetésre is megrendelhető.

Megjelenik hetenként kétszer:
csütörtökön és vasárnap,
a kora reggeli órákban.

Felelős szerkesztő: **SIMA LÁSZLÓ**
Főmunkatárs: **HEGYI ANTAL**

Hirdetések árát,
valamint nyitlertéi közleményeket kiadóhivatalunk méret szerint a legjutányosabban számít.

Szociálizmus.

— Február 5.

Ez az idegenből származott szó anyuira befészkelte magát palotákban és kunyhókban egyaránt és oly sokféle képen lesz értelmezve, hogy idegen volta dacára is már a bölcsös gyermek ezzel kezdi el dadogását. A szeretetet jelző édes szó: »apa«, »anya«, »haza« mindinkább leszorul az ártatlank ajkairól és tért hódít mindenhol ijesztő módon egy idegen szó, melynek jelentőségét nem is ismeri a nép zöme, hanem csak majmol, úgy szólván, öntudatlanul, úgy, hogy már megszokottá lett e szó és a szónak hangzatosabb előtt rettegünk, félünk mindenkor, a midőn keresetünk, megilletésünk kulförasához idegen erőre is szükségünk mutatkozik.

A feladatunk teljesítésében segédkezők: munkásaink vagy munkatársaink kik megtanulván valamely foglalatosságát, az abban szerzett gyakorlottságukat — igen természetesen — lehető legjobb értékesíteni törekcsenek. Ebben nem rejlik semmi rossz; sőt baj volna, ha így nem volna. Hisz minden jóra való teremtése ennek a földnek előre törekszik szellemi, valamint szakbeli kiképzésében s ha elsajátította magának az életfentartási ösztön parancsolta tulajdonságokat, úgy igen helyes is, midőn tudásának gyümölcsét kutatja és addig keresi, míg azt feltalálva, emberi és polgári kötelességeinek megfelelni módjában nincs.

A szociálizmus tulajdonképpen nem más, mint egy bizonyos vágyak kielégítéséért való küzdelem. A bölcsös gyermeknek vagy milliomosnak — ifjunak és öregnek egyaránt megvannak vágyai, melyek elérésében boldogságot reményelnek. Téves, ha azt hisszük, hogy csak a szegény ember, vagy csak a munkásosztályban van meg a szociálizmus. Meg van az — többé-kevésbé kidomborodva — minden gondolkodni tudó élő lényben, csak hogy mindegyik osztályban más-más irányban jut kifejezésre.

Azon, hogy a szociálizmus a szó szoros értelmében vett munkás-osztályban van legjobban kifejlődve, nem csodálkozhatunk, ha tényleges helyzetével — bár csak általánosan is — foglalkozunk.

Azonban a munkásviszonyok nálunk csudálatos módon elfajultak. S elfajultak, mert munkásaink nem értékelték kellőképpen azon körben, a melynek hivatása és kötelessége lett volna nemcsak a munkástól várt munkát, hanem magát a munkást is mint embertészt megbecsülni s alantas helyzetéből felemelni.

A társadalom ezen mulasztása és vétke most megbosszulja magát. Akadtak emberek, a kik tetszetős és behelgő módon egy erős várfallá tömörítették a munkásosztályt, mely most részt követel mindazon földi jogokból, a melyekre ezelőtt még gondolni sem mert.

A mai kor csak egy átmenet a jól lehet évtizedekig eltartó küzdelem előkészítéséhez. A on összeütközések, melyek

ma kisebb-nagyobb mérvben megismétlődnek a munkások és munkaadók körében — nem egybek apró esatározási próbálkozásoknál, hogy alkalomadtán vulkánzerűleg pusztítsanak mindent, ami utjukban áll.

Sajnos, hogy a szociálizmus nemes nészét a munkásság jelenkori vezetői nem visszik gyakorlatba és mindenhol csakis a pusztításnak nyomai láthatók — ha munkaadók és munkások erőpróbát végeztek.

Nem tagadjuk, hogy lehetnek jogosultak előidézett sztrájkok, mert hát nem egyenlően gondolkozó emberek vagyunk, de egyben kimondjuk nyilant azt is, hogy a két gazdasági tényező — munkások és munkaadók között túlnyomórészt a munkásoknak könnyelmű beugratása okozza a sztrájkok elszaporodását és elfajulását.

A valódi szociálizmusnak igaz hive nem lehet barátja a mindenáron való sztrájkoknak, mert csak gazdasági romlásba sodorják a munkásokat; azok és a munkaadók, de nemkülönben az ösztársadalom is tönkre megy mellette. Csak minden ezer munkásra egy ember — az agitátor-vezető — találja meg számadásait mellette.

Igenis, legyünk mi is szociálisták, de ne csak mondvá és tévtanokat követve, hanem ennek nemesebb értelmében; — ne romboljunk — hanem egymás mellett alkossunk békében, kölcsonós tisztelet és szeretetben.

Kalmár István.

A „SZENTESI LAP” TÁRCÁJA.

A nagyobb fájdalom.

Irtá: Castro Osorio Anna
(Folytatás.)

Szépen vasalt tiszta ingében, melyet vasárnaponként váltott; óeska, elnyűtt de tisztára fottozott kabátjában, nagy kalapjának karimáját lehajtvá, hogy fehér hajtól körülvevett fejét megvédje a naptól, ott ült a reszkető aggastyán egy kópádon a diófa alatt. Ez volt az első fa, melyet akkor ültetett, amikor tele életkedvvel eljött a birtokra; a mai közbömbös elmerültségében hasonlított a fához; a kivésző göröcsöz törzs már ott látta magát elpusztulni a téli kemence tüzeben.

Egyik szép téli reggel, az uraság eselédése feltarta a halószoba ablakát, hogy beereszkék a napot s a levegőt.

Ezenközben elmondták, hogy az éjjel meghalt az öreg bérlő, esöndesen, anélkül hogy a halálával a legkissebb alkalmatlanságot okozta volna.

A hideg lassankint kihűtötte a vérét és anélkül, hogy csak egy vonaglással is ellenezgült volna, vagy a panasznak egyetlen sóhaját halatta volna, oly nyugodtan, mint ahogy élt, meg is halt.

Tele szánalommal szölt a földesasszony szép, vidám leányának:

— Milyen szomoruan lehetnek szegények! Majd mindjárt odamegyünk, hogy megvigasztaljuk az árván maradt leányokat!

Utközben, ahogy odamentek, feltámadt benne a régi fájdalom emléke:

— A szülők halála olyan nagy esapás hogy igazán nem tudom, hogyan bírja el az ember. De azért a gyermekek — hála Istennek — soha sem érzik azt a fájdalmat a szülők halálánál, mint amikor a szülőknek meghal a gyermekek. Ám a lelkünk olyan árván marad, amikor oda kell, hogy adjuk ezeket a legdrágább barátainkat, hogy egészen elhagyatottaknak érezzük magunkat. Egykoron neked is el kell inajd szenvedned ezt a hanatot — hiszem az Isten, hogy ez még sokára lesz, nem miattam vagy az apád miatt, hanem miattad, mert a szived még nincs megedzve az ilyen szenvedésre.

A fiatal leány titkon letörölve könnyeit, az anyja nyakába borult és befogta a száját hogy ne beszélhesen több ilyen szomorú dolgról.

A bérlőházban a halottal már a halotti ruhában találták, megmosdálva és megfésülve várva a halottívókat, hogy visszatérhessen az anyaföldbe, amely végképp feloszlassa emberi létének munkásságától és nyomorúságától amugy is megkínzott testét.

Az egyik oldalon álmosan bólogtatt a fiuk, mint az olyan emberek, akik nem szokták meg téletésen. A leányok hol csendesen imádkozva ott térdeltek a kóporsónál hol mentek ki, hogy ellássák a háztartásban szükségéseket.

Egy fenyőfaasztalon, mely fehér lepellel volt letakarva, két gyertya égett a feszület előtt.

A két hölgy belépett és kis ideig ott térdeltek a halott lábánál. Azután az anya szenteltvízzel hintette meg a halottat. A leány visszafojtott meghatottsággal összeszorította az ajkat: nagy hatással volt fiatal lelkére ez a komoly halotti jelenet.

— Adjatok meg magatokat az Isten akaratának, — szölt a birtokosasszony a hátramaradottakhoz.

— Oh, nagyságos asszony, — felelt Matild nagy nyugalommal, — hiszen már szerencse volt, hogy édesapánk meghalt. Az Isten nyugosztalja meg szegényt, nagyon jó volt hozzánk és halát adunk az Istennek hogy ilyen könnyű halállal váltotta meg. Ha sokáig lett volna agyban fekvő beteg, mihez kezdtünk volna? Így is már sok dolgot adott és keresni meg nem tudott semmit. A szegény embereknél az úgy van, hogy aki már nem tud dolgozni, jobb ha magához veszi az Isten. Egy szájjal több, amelyet éteini kell, aztán meg a gondozás... annyit mi nem tudunk keresni.

UJDONSÁGOK.

Tűzrózsák.

— Február 5.

Ó, nem tudod te mit sóvárgok én,
Mi izzik sötét homlokom mögött,
Mig lomha, fáradt boru ül rajtam! ...
Nem tudod te, hogy lelkem vad tüzén
Mily küzdelemmel veszek csak erőt,
Izzómámoru szívem hevében
Mig forrva, zugva lüktet a vérem
És csókraszomjan reszket az ajkam ...

A homlokom lángvihár csap át,
Ha édes, fehér arcodra nézek
És erőszakos, vad indulattal
Feltörni szíved na, y, szent nyugalmat
Ugy hajt valami bűnös igézet ...
A szemem, égő fekete szemem
Rátapasztani sóvárogva,
S libegőszirmu nagy tűzrózsákat,
Biborkelyhű rótlángvirágokat
Perzselni halavány arcodra;
Hogy még szendergő, fehér lelkemben
Csodatitku, vad idegen álomok
Kavargó, nyüzsgő raja ébredjen,
Hogy bársonytested ragyogó havát
Vétkes sóvárgás láza fussa át,
S rajjongó, izzó mámorba ejtve
Vad esőkok vágyát oltásd szívedbe
A rózsák,
A tűzrózsák,
Az égőszirmu, rótl nagy tűzrózsák ...

Molnár Béla.

— Február 5.

Tóth Gyula †

Megdőböntő módon tragikus körülmények között dőlt ki hétfőn délelőtt az élők sorából a város egy derék, szorgalmas tisztviselője: **Tóth Gyula** adóügyi igazgatókiadó. **Tóth Gyula** hétfőn reggel 7 óra felé kiment az utcára, hogy a háza előtt összegyülemlt nagy havat ellapátolja. Alig kezdett azonban munkába agyszéllhűdés érte. Még annyi ereje volt, hogy betudott vászorogni az udvarba, de közvetlen a konyha ajtó közelében össze esett. Megrémült hozzátartozói azonnal bevitték és ágyba fektették. A gyorsan érkezett orvosi segély azonban már nem használhat semmit. **Tóth Gyula** délelőtt 11 órakor kiszenvedett. A halál híre vétele után a városházára kitérték a gyászlobogót. A tragikusan elhunyt tisztviselő temetése

ma délután ment végbe mely részvét mellett. A temetésen a városi tisztikar dr. **Mátóffy Ferenc** polgármester vezetésével testületileg jelent meg. A gyászszertartást dr. **Ulár István** pápai praefátus apát plébános végezte. Az elhunytat anyja, hitvese: **Balázs Gizella**, két nevelt gyermeke s kiterjedt rokonság gyászolja. — A halál esetről a gyászoló család a következő gyászjelentést adta ki:

— Özv. **Tóth Gyulán** született **Sipeki Adalás Gizella** úgy a maga mint az összes rokonság nevében, a mérhetetlen fájdalomtól lesújtva tudatja, hogy szerető férj, gondos apa, jó fiú, testvér és rokon **Tóth Gyula** Szentés rendezett tanácsú város 30 éven át volt hivatalnoká életének 53-ik, boldog házasságának 23-ik évében folyó hó 3-án délelőtt 11 órakor rövid szenvedés után elhunyt. Az istenben boldogult földi maradványai folyó hó 5-én délután 3 órakor fogtak a IV. kerület, Sáfrán Mihály utca 3 számú gyászháztól a róm. kath. egyház szertartásai szerint az anyaföldnek átadatni. Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 6-án reggel fél 9 órakor fog az Eggek Úranak bemutatni. Szentés, 1908. február hó Áldás emlékeztetére!

— **Fehér a vltág.** Ugy látszik az idei tél azért volt eddig olyan különös, mert csakugyan nem akar sokáig tartani. Legalább erre következtethetni abból, hogy valóságban a medvéknek tetsző Gyertya szentelőt hozott. A medve tudvalevően attól teszi függővé, hogy kimozduljon odújából, hogy Gyertya szentelő napján milyen idő van. Ha enyhe napos morogva visszafordul és alszik tovább, mert a télnek még nem lesz egyhamar vége. De ha zivataros, zimankós a Gyertyaszentelő akkor hangos bőgéssel veti magát a rengetegbe, mert közel a tél vége. Ez idén pedig a Gyertya szentelő így köszöntött be. A havazás szombat éjjeltől úgy szólván hétfőn estig szünet nélkül tartott esipós északi széllel. A hosszu havazás fél méteres vastag hótakaróval vont be a földet s most fehér a világ mindenfelé. A zivatarral vegyes hóesés következtében a vonatok közlekedése természetesen rendkívül nehezen ment. A hétfő hajnalban Félégyházára induló motor Gsongrádról kénytelen volt visszafordulni, mert az utat úgy befűtö a hó, hogy a motor tehetetlen volt vele szemben.

— **A vásárforgalma.** A szombaton tartott állatvásárra felhajtattott 1202 darab szarvasmarha, 1053 ló, 1573 sertés, 217 juh, Eladatott ezekből 580 szarvasmarha, 127 ló, 98 juh, 222 sertés: összesen 1036 darab.

— Mitörtént? kérdeete az anya s a leánya egyszerre.

— Oh, de nagy ami szerencsétlenségünk! Hogy ennek meg kellett történnie! Mi lesz velünk most már?! Hogyan szántunk ezután?!

— De hát mi történt? Meghalt valaki?

— Igen, nagyságos asszony! Tegnap még semmi baja sem volt. Éjjel rájöttek a fájások és egész éjjel nem tudtunk nyugodni. Most pedig vége. Mi lesz velünk?! Az apánk én istenem, meghalt, és ez az Istennek kegyes rendelése volt, hiszen már úgy sem tudott dolgozni ... de most, hogy Manrico oda van, ez nagy csapás! Mit csináljunk az ökor nélkül?!

És mindannyian hangosan sirtak a fájdalom vesztesége miatt, melyet csak sokára és nagy áldozatok árán pótolhatnak. Bejöttek most a legények is az istállóhól s az ingök újával törölték le könnyeiket.

Vigasztalan jelenet volt!

Ahogy hazamentek, a birtokos-kisasszony hangosan kacagott és összehasonlítást tett az ökorérről s az apjokról érzett bánatuk között. De az anya, aki jobban megértette az ilyen nyomorultak életét, így szólt:

Ezek a beszélő számok nem szólnak valami dicséretlen teli vásárunkról. Nagyon gyöngének mutatják, aminthogy az is volt.

— **Téli vásárunk jövedelme.** A téli országos vásár alkalmával a helypénzből 975 korona folyt be a városi közpénztárba.

— **A szombati szerelemdráma** úgy látszik a büntető bíróságot is foglalkoztatni fogja, amennyiben súlyos gyanuok vannak arra, hogy **Pataki János** bírta rá **Vecseri Eszter** az öngyilkosságra. A vizsgálat szerint ugyanis a legény szerezte a leánynak a revolvert, amellyel az életét ki akarta oltani és úgy viselkedett, hogy a leányt minél jobban elkéséltse. A legény ellen a büntető törvény 283 §-ába ütköző vétség miatt már megindították az eljárást. **Vecseri Eszter** állapota változatlan. A golyókat még nem tudták eddig sem eltávolítani testéből.

— **Tűz az ecetgyárnál.** **Kain Dezső** I. Céház utca 2 szám alatti ecetgyára hétfőn éjjeli 12 órakor kigyuladt. Mikor a tűzoltóság kivonult a tűz már teljes esővel lobogott a tűz, amelyet a felhalmozott gyulósanyagok tápláltak. A tűz még tegnap delben is égett, mert a kivonult segély természetesen tehetetlen volt az ilyen nagy aranyu tüzzel szemben. Az egész épület elhamvadt. A kár jelentékeny. A gyár különben biztosítva volt.

— **Öngyilkosság az idegenben.** **Csernus Lukács** Imre városunk szülőtte, mint a rendőrséghez érkezett távirat jelenti Satoraljai helyen öngyilkosságot követelt el s meghalt. Az öngyilkos még fiatal ember volt, aki már a félvilágot bebarangolta; de nyughataltan vére nem engedte sehoh sem megpihenni. Most már a temetőben feltalálja a nyugalmat. A rendőrség értesítette hozzátartozóit az öngyilkosságról.

— **Baromfitolvaj.** **Dömsödi Mihály** né alsópárti hazától tegnap előtt éjjel a baromfiakat csemelte valami szemfüles atyafi. A károsult panasza folytán a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **Vásár a közelben.** Kunszentmártonban a téli országos vásár február hó 9-én és 10-én, vasárnap és hétfőn tartatik meg s vészmeutes helyről mindenféle állat felhajtatható.

— **Hírek az anyakönyvből.** Febr. 2.—3. **Eljegyeztettek:** **Török László** Bngyi Erzsébettel; **Káti Pál** Imre Szabó Erzsébettel; **Gombos Ferenc** Gránice Mariával. — **Házasságra léptek:** **Böde Sándor** Faragó Juliánával, **Muesi János** Szénássy Juliánával, **Jozsa János** Dancesik Teréziával, **Miskolci Mi-**

A testvérek igazat adtak neki és felsorollák, menyit mindent tettek az utolsó évek alatt, hogy az apjuk már nem tudott dolgozni.

A hölgyek hallgatva távoztak; az anyának homlokára árnyat vetett a mélabu, a leány alig tudta elfojtani a nevetést, amire a halálról hallott emez újabb szempont ingerelte.

Pedig miért és min is akart nevetni? E szegény, a létét való küzdelemben el-tompult emberek lelki nyomorúságán? Akiknek, hogy meglegyen a mindennapi kenyerök, lelket s testet ölt munkát kell végezniük? Az ember lelke olyan, mint az ugar — nem terem, bár jó föld, csak azért, mert nincs felszántva.

Eltelt néhány nap, amikor a két hölgy a kertben sétálva nagy jalszékelést hallott a bérlők háza felől.

— Mi történhetett? — kérdezte a leány ijedten.

— Ha csak a férfiaknak nem esett semmi bajok, akik a kutat tisztogatták!

— Nézzük meg hamar.

A konyhó ajtóban ott álltak a leányok s kétségbeesésökben csakhogy a hajukat nem tépték.

— Sohase nevéss gyermekem a más fájdalom, bármi legyen is annak az oka. Ezek a szegény emberek az életnek csak az anyagi szükségleteit ismerik; egyetlen vagyonuk a munkájuk és az érzelem világáról nem gondolkozhatnak úgy, mint mi, akik a lelki érzelmeket drága üvegázi növényként gondozzuk. Ha agg apjuk tudná, hogy az ő halála megkönyebbülést adott, míg az ökor kimulása, mely türelmes, munkabíró segítőársuk volt, vigasztalanná tette őket, ő megértene és mentené ezt. Sőt talán ő maga is csak így érzett volna, ha valamelyik gyermeke akkor halt volna meg, amikor még nem volt munkaképes.

Az érzés, a fájdalom s az öröm kifejezése más a különféle népeknél és tarsadalmi osztályoknál. Örökös változásnak alávetve legfölkéletesesbek a legműveltebbeknél. Mert a tökéletességre törekvő emberek eszménye a jószág, melyet céltudatosan és tetterősen gyakorolnak, pusztán csak azért, hogy a lelkiismeretüket kielégítsék.

Vég-

hály Pető Erzsébettel, Nemes Imre Bajkai Máriával, Pászti Pál Suhajda Maria Piroskával, Sipos István Pászti Mariával. — *Születtek:* Szeeskö Anna, Kovács Rozália, Miklós Lidia, Csányi Imre, Lovas János, Pinter Rozália, Patáki János. — *Elhaltak:* öz. Arnó Mihályné Nemes Erzsébet 67 éves, Horváth Lukácsné Kollar Anna 49 éves, Lakatos András 67 éves, Czako János 9 napos, Laczko Gyuláné Gyágyor Aozília 27 éves, Török József 65 éves, Ladányi Lajos 7 napos, Olah Sándor 3 hónapos, Tóth Gyula 53 éves.

Irodalom.

(*) A „Vasárnapi Ujság” február 2-iki száma Koburg Fülöp herceg görög vadászatairól közöl nagyobb közleményt, számos érdekes képpel. Szepirodalmi olvasmányok: Endrődi Sándor és Balla Ignác verse, Rákosi Viktor regénye, Ady Endre elbeszélése, Fogazzaro regénye. Egyéb közlemények: cikk a mesterséges gyémántokról. Egressy Akos személyes visszaemlékezése Garibaldiéra, képek a parisi Louvre Apolló terméről, a póliai tengeri hadgyakorlatokról, az obudai választásról s a Ganz-gyar egységéről, tarcaik a hétről rendes heti rovatok: Irodalom és művészet Közintézetek egyletek, Szakkjárték, Képtalány Egy vegleg stb. „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negydedre négy korona, a „Világ-kronika”-val együtt négy korona 80 fillér. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4.) sz. Ugyanitt megrendelhető a „Képes-Néplap” a legolosebb ujság a magyar nép számára felvére két korona 40 fillér.

A kihágások.

— Okok és magyarázatok. —

A csendőrség minden „szabályellenes” azonnal feljelent. Vannak időszakok, mikor váfosággal utazik a feljelentésekre. Egyszerűen — számokra dolgoznak. Ha kevés a feljelentések száma, nem működött jól: szigorubb ellenőrzésre kap utasítást. Mennél többet jelent fel, annál odaadobban teljesítette kötelességét!

A közigazgatási hatóság nem tehet egyebet, mint tárgyalást tüz ki az ügyben. Olykor 40-60 kilométer távolságból idézi be nyáron, a legnagyobb dolog idején, egy fél falu munkásnépét, mert a csendőrség jelenlése szerint — hiányzott a házuknál a „pamacs”. A városi közönség kedvéért meg kell magyaráznom, hogy ez egy a szabályrendeletekben előírt túzóltási eszköz a pernye szétverésére. Tűznél persze semmi haszna nincs, de hiánya — kihágás. Beidézék délelőlt 9 órára. Hogy a kellő időre ott legyen, már előtte való nap el kell indulnia hazuról és a legjobb esetben is csak másnap este kerül vissza. Megbüntetik. De még ha meg sem büntetnék, milyen óriási kára van idővesztesség dolgában.

Hogy a közigazgatási hatóságok általában mily szigoruan itélkeznek a kihágási ügyekben, semmi sem bizonyítja jobban annál a körülményénél, hogy néhány évvel ezelőt maga a belügyminiszter is elkeresztetnek látta az időt, hogy a hatóságokat tulságos szigorukra figyelmeztesse.

Hiba van a törvények és szabályrendeletek kihirdetése körül is, de legnagyobb visszasság az a gyankodás, melyet állam, vármegye, község felettünk gyakorol! A roskadásig meg vagyunk terhelve állami, törvényhatósági, községi, stb. adókkal, melyek végre is közzükségletti célokra lennének fordítandók s a hatóságok lépten-nyomon megnehezítik az emberek megélhetését. Nincs az a kereskedő, iparos, gazda, akil kiszékirozni nem tudnánk a helységéből folytonos zaklatással. Az egyesek érdekében azonban mi sem történik! Öreg, mezei munkára képtelen emberek faluhelyen cipőjavítással foglalkoznak! Igen ám a cipész-ipar képesítéshez kötött ipar! Iparigazolványt az illető tehát utóbb sem válthat. Ellenben megbüntetik legatább 40 koronára. (Ennyi az ipartörvény szerint a minimális büntetés!) Azt nem kérdi

a közigazgatás: ezentul miből élz meg? Összejönnek téli esteken az asszonyok és fonnak. Csakhogy ám a „fonház” kihágás; Házi iparral foglalatokodnak, de a csendőrkök rajtuk ütnek. Meg is büntetik érte.

Ugyan mi köze van az államnak ahhoz, hogy ha én száz forintot veszek fel kölcsön, mert ezzel én a helyzetemen javítani tudok és a pénzért 10 százalékot fizetek? Erre azt mondják: uzsora! Én existenciát teremtek és esetleg könnyen tudom fizetni a 8 százaléknál magasabb kamatot! A szövetkezetek 10-20 féle százalék-levonásai ellenben törvényesek, mert maga a kamattal 8 százalék. Mi köze van a közigazgatásnak ahhoz, hogy én a falun kívül álló, szomszédoktól több kilométer távolságban fekvő házamhoz tulajdonképpent emelek és más emfélékhez? A közigazgatás gyámkodása csak addig a határig terjedhet, míg közös érdekeket érint. A mai rend azonban mélyen benyul a tulajdon szentségébe. Sok helyen még gazdálkodási rendszeremben is korlátozhatnák.

Az államnak, községnek e határtalan gyámkodása nincs rendén!

Kihágásokat megállapítani és kihágásokért megbüntetni valakit nagyon könnyű dolog! A közigazgatási szervezet azonban nem veszi észre, hogy maga alatt vágja a fát és minden nap jobban távolodik el hivatásától. Ma csak büntetni tud, de a nép szeretete, hivatásának eszméje, népboldogító hivatásának tudata kivesszett lelkéből. Ezért nő oly rohamosan a kihágások száma és gyengül a népek a hatóságok iránti bizalma és tisztelete. És amig ilyen marad a közigazgatás, ne várja tőle senki, hogy eszméje szerint fog cselekedni.

Kempelen Béla

Végo.

A rút.

Írta: Jean Reibrach.

Nem volt szép de elvették a pénzéért. Mikor a férje elhanyagolta, nem esett kétségbe azon, hogy megismeri-e a szerelmet. Ugy érezte érzelmei melegségéről, hogy olyan mint az ibolya, amelyet nem venni észre messziről, de ha egyszer fölfedezik, meleg és csábító; szerelme mély és állhatatos. — És a rózsza büszkesége támad fel az első szerelmes szavakra, amike Robert de Broyes suttogott el neki és nem tett föl töviskoronát csak azért, hogy legyen mit letennie. Vonakodás nélkül hívta magához a könyörgő fiatal embert az első reendez-vousra egy este, mikor térje a körben szokott lenni.

A merész kaland nem nyugtalanította Vajon Róbert semmit sem fedez-e fel neki a tulajdon kínesei közül? De hát nem a bálványimádás templomában lesznek-e Hatha M. de Naule jellemessége föllázad, feleslegesen törődve neve becsületével és komoly veszedelmeket támaszt? Oktalan áldozatkészségből majd még nagyobb szerelmet mutat. A cselédét mind elküldte, ő maga nyitott ajtót. És a teanál, amelyet maga szolgált fel, még nem engedett zsákmányul egyebet, csak a kezét. Nyujlhozam volta nem volt cocottság nélkül; kedve telt abban is, hogy ügyeljen az okosság hatáira, — lassanként vévén fel magaviseletét annak, aki legkevésbé sem okos. Már tudta a győzedelmes vereség cseleit, és elfogta egy kis félelem az édes gond miatt, már kiszámította az akaratlan átengedés mozdulatát, mikor hirtelen valaki jöttének zaja hallatszott.

Sápadtan egyenesedett fel. M. de Naule? ... Sohasem jön haza 11 óra előtt. Mégis ... de hiszen neki van kulcsa!

— Ki kopog? — suttogja Róbert.

A zaj ismétlődik: határozott, parancsoló kopogás, — így csak a férj zöröghet.

— Ez ő! — mondja Róbert.

És felállt.

— Szent Isten! — rémült meg mme de Naule.

Róbert kinyitja az ablak, szárnyát — az emeletet méregeti.

— Ne! Ne! — könyörög mme de Naule. Kétségbeesve néz ide-oda.

— Bujjék el! Jőjjön! Jőjjön velem!

Róbert a fejét rázza:

— Késő. Már gyanakodik, már keresni fog, és akkor megtalál.

— De hát ... ?

A fiatal ember fölemelte a fejét:

— Én hoztam öné veszedelmet, a megmentése az én kötelességem!

Elszánt, hősi arcal mondja:

— M. de Naule nem ismer engem. Ha itt talál, nem szerető vagyok, hanem tolvaj.

— Tolvaj?

— Az. En ide betörtöm.

— Oh! Róbert! Ön a becsületét áldozza fel! Örület!

— Mindegy. Hallgasson! Dörömböznek A cselédeket hívja; fészegeti a kaput ... Engedni fog.

— Róbert!

— Csitt!

Szent áldozata teljes erejével, kurtán rendelkezett:

— Csészekét! ... Törje össze! ... Én összebörögtem a burtokat, a szekrényeket. Ez az írósztal? Kulesot!

— Itt van!

— Pénzt! Hamar! Ékszereti?

— Itt a szekrénye!

Fejevesztetten szedte le ékszerreit, fülbevalóját.

— Jó! Így! — Hisz ez álom! ... Majd aztán kiabáljon, hívjon segítséget! ... Zseb-kendője? Igen, a szajába! ... Kötelet! ... Terüljön el a diványon!

Betörve megkötozve mme de Naule végtelen szerelmmel nézett az ifjura. Látta, mint tűnik el a szobából. Aztán csak zürzavaros hangokat hallott. Ugy rémlett, mintha jönnének a kaputól. Mikor őt felfedezik, talán sikerül Róbertnek megmenekülnie, megugorva a lépcsőházban. — És látta elfogva, törvényre hurocolva, elítélve. Megbánta, hogy beleegyet, hogy olyan gyáva volt. Ha elfogták, nem, nem fogadják el önfeláldozását. Megszabadítja és nagy mélyeszes szerelmével kárpótolja minden, minden szenvedésért.

Halálos csend. Talán megmenekült, míg férje segítség után nézett, vagy a rendőrséghez fordult. Azon a mesén gondolkozott, amit férjének elő fog találni. Azt mondja majd, hogy többet voltak, nehezebb lesz kutatni, — hogy több álarcos rabló volt. — Az édes, szerelmes órákra gondolt, amiket együtt fognak tölteni a kalarád emlékére, Mert holnap találkozunk.

Vagy egy óra múlva mme de Naule összerzett. Kinyitott a kapu, bejöttek. Nagysokára hallik M. de Naule hangja:

— Már fekszik?

Nyugodtan beszélt, minden izgatottság nélkül. — egyenest a nyitott szobának tart, gertyát hoz. A küszöbér lép; és megrémulve kiált fel:

— Mi ez itt? Mi történik itt?

Egy pillanat alatt odaugrott, kioldotta a kötelet.

— Van valami baja? De hát mi ez itt? Rablók?

Erőtlenül int mme de Naule igent. Megdermeszti az ámulat. Nyugodtan jött haza a férje. Megvan a kulcsa is. — Akkor hát nem ő volt, aki egy órával ezelőt a kapun zörögött. Lehullott a fátyl, tisztán látta az egészet: egy cinkos kint a lépcsőházban a férj szerepet játszott, míg bent Róbert, a szerelmes, a tolvaj, megszerezte a pénzt, az ékszereket. A pénz! Az ékszeres! Ő maga adta oda! Megölt a kétségbeesés, a szegény.

Férje hangja majd megfojtja, mint valami kegyetlen, gúnyolódó zaklatás. Azon aggodott:

— Igazán? Nem egyeb, csak tolvaj?... Magános, védetlen hölgy... éjjel... Nem? Nem igaz?

— O! hallgasson! ... Nem, ... szerencsére! — mondja megborzadva a rémületől.

De őt magát nem csalja meg ez a tagadás. Egy gondolat, egy érzés fészkelődött az agyába; az győrtöre, kinozta: még ez a tolvaj is, ez a nyomorult, akinek átadta magát boldogan, akinek hatalmában volt, — még ez is megveti?... O, he nagyon rút lehet! És mme de Naule elajult.

Jean Reibrach.

195 sz./l. k. 1908.

Hirdetmény.

Szegvár községnek telexkönyvi betétei az 1886: XXIX., az 1880: XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikk értelmében elkészítve és a nyilvánosságának átadtván, ez azzal a felszólítással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján — ideértve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t.-cikk 5. és 6. §-aiban és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891: XVI. t.-cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimulathatják, e végből törlési keresetüket, azok pedig, akik valamely teherételt átvitelének az 1886: XXIX. t.-cikk 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t.-cikk 15. §-a alapján való mlllőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1908. évi július hó 31. napjáig bezárólag a telexkönyvi hatósághoz nyújtásuk be, mert az ezen meg nem hosszabító záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t.-cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ideértve az utóbbi §-nak az 1909: XXXVIII. t.-c. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánanak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1908. évi július hó 31. napjáig bezárólag a telexkönyvi hatósághoz benyújtásuk, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vételni nem fog.

3. hogy mindazok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármily irányban sértve vélik, — ideértve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889: XXXVIII. t.-cikk 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telexkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1908. évi július hó 31. napjáig bezárólag nyújtásuk be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszerűsített egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telexkönyvi hatóságnál átvehetik.

A szentesi kir. bíróság mint telexkönyvi hatóság 1908. január hó 15.

Katkács

kir. járásbíró.

Kiadó üzlethelyiség.

Egy üzlethelyiség és 2 padolt szoba a hozzá tartozó helyiséggel együtt kiadó, ugyanott saját termései bor kart üvegekben kapható.

Kiss Sándor l. t. 138.

A körös—tizza—marosi ármentesítő és belvízszab. társulat főigazgatójától

2417/1907.

Pályázati hirdetés.

A körös—tizza—marosi ármentesítő és belvízszabályozó társulatnál elhalálózás folytán megüresedett s évi 2800 korona törzsfizetéssel, 400 korona lakbérrel, a törzsfizetés 50%-ig emelkedhető s a nyugdíj igénybe is beszámítandó 10% ötöd éves korpóttal, 10 évi szolgálat után fokozatosan emelkedő nyugdíj jogosultsággal rendszeresített **társulati főszerződési állásra** — mely a társulat központi választmánya által választás útján töltetik be — pályázatot hirdetek.

Megjegyzem, hogy a most meghirdetett törzsfizetés a társulati közgyűlés 1907 évi 7 számú határozata folytán a folyamatban levő kataszteri pótlóidatú lebonyolítása után 3200 koronára fog emelkedni.

A pályázni kívánók családi állapotukat és életkorukat feltüntetve anyakönyvi kivonattal, — tanulmányaikat igazoló bizonyítványokkal, — továbbá eddigi alkalmaztatásukat tanúsító okmányaikkal felsorolt pályázati kérvényeiket **folyó évi február hó 29-ik napjáig** mint záros határidőig, a társulati főigazgatóságnál, Szentesen adhatják be. Az ezen határidőn túl beérkező kérvények nem fognak figyelembe vételni.

Szentes, 1908. január 24.

Fekete Márton

kir. tanácsos,
főigazgató.

Csongrádon

a piac legforgalmasabb és legszebb helyén 1 szép nagy üzlethelyiség 8 remek nagy kirakattal és kézi raktárral, amely rőfös üzlethelyiségnek — esetleg vaskereskedésnek butor raktárnak vagy confeciós üzletnek igen alkalmas azonnal kiadó, évi haszonbér 250 ft. Ugyanott egy modern szép teljes rőfös berendezés is igen olcsón eladó. — Bővebb felvilágosítást nyújt SZABÓ GÉZA Csongrádról. 10-1

Értesítés.

A n. é. közönség szives tudomására adom, hogy az elismert jó házi kenyér árát a mai naptól kezdve 2 fillérrel leszállítottam.

Fehér kenyér kilója 15 kr.

Félbarna „ „ 14 „

A lisztárak is tetemesen olcsóbbak,

A nagyérdemű közönség szives pártfogását továbbra is kéri tisztelettel

POLITZER F.

Gemes-féle házi kenyér sütőde.

Közel a Kossuth-térhez 3-4 szobás lakás kerestetik május 1-re. Ajánlatok a kiadóhivatalba kéretik.

Nyomatott Vasda Bálint (főnök): Szentesen

Alapítotott 1860-ban

Szentes város legrégebbi és

legszilidabb ékszerüzlete.

Elsőrangú összeköttetésem folytán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy mindent közvetlenül gyárból vásárolva, — arany, ezüst, és drágakő ékszeranyagokat és evészközöket, gyűrűket, láncokat, órákat és tajték árukat a **Kossuth-téri református bérházban levő ÉKSZERÜZLETEMBEN** a legutányosabban és a legdivatosabb fazonban szolgálhatom ki t. vevőimnek s vállalom arany és ezüst tárgyak javítását.

Csaknem ötven éve a szentesi piacon levő **ÉKSZERÜZLETEMNEK** látogatása tehát feltétlenül érdekes áll mindenkinék, aki e nemű szükségleteit előnyösen akarja fedezni.

Áruim olcsóságáról és áruim izléses voltáról könnyenmeggyőződést szerezhet magának egy vásárlással bárki is. Arany ezüst tárgyakat ujonnan készítek, valamint azok javítását is jutányosan elvállalom.

Szentesen, 1907 október hó.

Kiválótisztelettel:

CSILLAG ÁRMIN

arany- és ezüst műves

26-11

Kiadó házak.

Szeder János több háza kiadó Szent-György napra.

Értekezhetni a tulajdonossal Kossuth utcai házánál,

Eladó réti föld.

Madarasi Papp Lajosnak Felsőréti 8 hold földje eladó. — Értekezni lehet a tulajdonossal a II-ik ker. Bérésényi utcai házánál.

46S/1908

Hirdetmény.

Szentes város szolgálatában álló rendőrök, mezőőrök és szolgák 1908 évi ruházati felszerelésének biztosítására zárt versenytárgyalás tartatik.

Ennélfogva felhívom mindazon önálló iparosokat, kik a ruházat szállítását elnyerni akarják, hogy 1 koronás bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlatokat 1908 évi február 24 napjának d. e. 10 órájáig a városi tanácshoz címzetten, a központi iktató hivatalba adják be. Ruházat szállításra beadott ajánlatához 300 korona készpénz, csizma szükséglet szállítására beadott ajánlatokhoz 200 korona készpénz ovadékat csatolandó.

Részletes feltételek és szükségleti kimutatás válaszbélyeg ellenében a gazdasági tanácsnoki hivatalban kapható.

Ajánlatot csak is a gazdasági tanácsnoki hivatalban ingyen beszerezhető ajánlati íven lehet tenni.

Szentes, 1908. évi január hó 9-én.

Dr. MÁTEFFY

polgármester

Eladó sertések.

Nemes Istvánnak derekegyháza-dali 54 számú tanyaán 8 darab 8 hónapos sertése van eladó. — Értekezni lehet ugyanott.